

Казка про Теплих Пухнастиків

Клод М. Штайнер

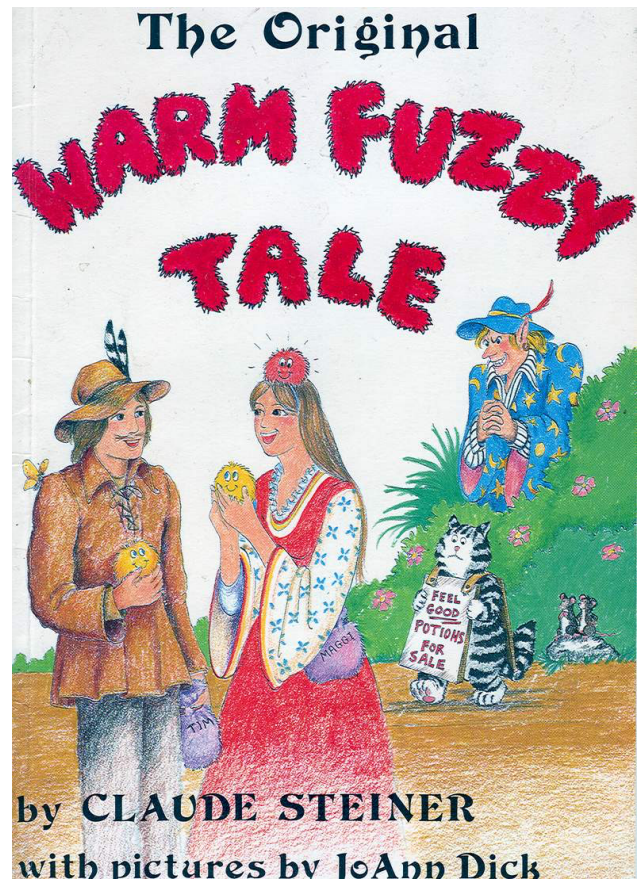
Давним-давно, дуже давно, жили двоє щасливих людей на ім'я Тім і Мері зі своїми двома діточками Джоном і Люсі. Щоб зрозуміти, наскільки вони були щасливі, потрібно зрозуміти, яким було життя в ті часи.

У ті щасливі дні кожному при народженні давали маленьку м'яку сумочку з Теплими Пухнастиками. У будь-який кожен міг витягти з цієї своєї сумочки Теплового Пухнастика. Теплі Пухнастики дуже цінувалися, бо, коли хтось з кимось ділився Теплим Пухнастиком, той відчував тепло й приємну пухнастість.

У ті часи було дуже легко дістати Теплих Пухнастиків. У будь-який час, якщо хтось бажав собі Пухнастиків, він міг підійти до вас та сказати: «Я хотів би отримати Теплового Пухнастика» і ви б витягли для нього із сумки Теплий Пухнастик розміром з дитячу долонь. Щойно побачивши світло, Теплий Пухнастик усміхався й розквітав, перетворюючись у великого, кошлатого Теплового Пухнаста. Якщо б ви поклали Теплового Пухнастика на голову, плече чи на коліна людині, він розтікався й танув прямо на тілі людини, віддаючи своє тепло, і це відчувалося дуже приємно.

Люди завжди зверталися один до одного за Теплими Пухнастиками і оскільки це був безкоштовний обмін, отримати Пухнастиків у достатній кількості не було проблемою. Людям завжди було чим зайнятися, тож усі були щасливі й майже весь час відчували тепло й пухнастість.

Одного дня зла відьма, яка готувала мазі та зілля для хворих людей, розлютилася, тому що всі були такі щасливі та почувалися добре та ніхто не купував її зілля та мазі. Відьма була дуже хитра і задумала дуже злий план. Одного прекрасного ранку, коли Мері гралася зі своєю донькою, відьма підкралася до Тіма й прошепотіла йому на вухо: «Дивись, Тіме, дивися на всіх Пухнастиків, які Мері дає

Люсі! Знаєш, якщо вона так продовжуватиме, то в неї більше не залишиться Теплих Пухнастиків для тебе!»

Тім був дуже здивований, тож запитав відьму: «Ти хочеш сказати мені, що у сумці може не виявитися Теплого Пухнастика, коли він буде потрібен?»

І відьма відповіла: «Так, абсолютно так, як тільки Теплі Пухнастики у вас закінчаться, то це все. У вас більше їх не буде». З цими словами відьма полетіла геть на мітлі, голосно регочучи.

Тім сприйняв це дуже близько до серця й почав спостерігати, як та коли саме Меґі роздавала Теплих Пухнастиків. Він дуже хвилювався, тому що йому дуже подобалися Теплі Пухнастики від Меґі, і він не хотів від них відмовлятися. Тепер він, безумовно, не вважав правильним, щоб Меґі витрачала всі свої Теплі Пухнастики на інших дітей та інших людей.

Тім почав скаржитися чи дутися, коли бачив, як Меґі дає Теплих Пухнастиків комусь іншому, і, оскільки Меґі дуже любила його, вона перестала так часто ділитися Теплими Пухнастиками з іншим людьми і залишила більшість із них для нього.

Інші діти спостерігали за цим і невдовзі почали думати, що неправильно давати Теплих Пухнастиків просто так, коли про них просять або коли їх захочеться. Діти й самі теж стали дуже обережними. Вони уважно спостерігали за своїми батьками, і щоразу, коли вони відчували, що хтось із їхніх батьків дає занадто багато Пухнастиків іншим, вони відчували ревності та скаржилися, а іноді навіть влаштовували істерику. І хоча вони знаходили Теплого Пухнастика щоразу, коли відкривали власну сумку, вони починали відчувати провину щоразу, коли віддавали його комусь іншому. Тому вони стали все рідше ділитися Теплими Пухнастиками та ставали все більше скупими на них.

До появи відьми люди збиралися групами по троє, четверо чи п'ятеро, не звертаючи особливої уваги на те, хто скільки та кому дає Теплих Пухнастиків. Після приходу відьми люди почали об'єднуватися в пари і зберігати всіх своїх Теплих Пухнастиків виключно один для одного. Коли люди забували про обережність і давали Теплого Пухнастика будь-кому, вони хвилювалися, тому що знали, що хтось, ймовірно, не захоче поділитися своїм Теплим Пухнастиком.

Коли люди почали давати одне одному все менше і менше Теплих Пухнастиків, вони стали відчувати себе менше тепло і менше пухнасто. Вони почали зморщуватися, а іноді навіть помирали від нестачі Теплих Пухнастиків. Людям ставало все гірше й гірше, і все частіше вони зверталися до відьом, щоб купити зілля та мазі, хоча вони насправді не діяли.

Що ж, ситуація ставала дуже серйозною. Зла відьма, яка спостерігала за всім цим, у дійсності не хотіла смерті людей, оскільки мертві не могли б купувати її мазі та зілля, тож вона розробила новий план.

Кожному безкоштовно вона дала мішок, зовні дуже схожий на сумку з Теплими Пухнастиками, за винятком того, що він був холодним, тоді як сумка з Теплими Пухнастиками була теплою. У мішку відьми були Холодні Колючки. Ці Холодні Колючки не викликали у людей відчуття тепла та приємної пухнастості, навпаки, вони змушували людей відчувати холод та колючість. Але отримати Холодні Колючки було краще, ніж не отримати зовсім нічого, бо вони не давали людям швидко зморщуватися.

Отже, відтоді, коли хтось звертався по Теплового Пухнастика, люди, які хвилювалися, чи не вичерпається їх запас, казали: «Я не можу дати тобі Теплового Пухнастика, на тобі натомість Холодну Колючку».

Іноді двоє людей наближались один до одного, сподіваючись, що, можливо, цього разу вони зможуть обмінятися Теплими Пухнастиками, але один із них раптом змінював свою думку, і натомість вони обмінювалися Холодними Колючками. Врешті решт люди більш не вмирили від отримання Холодних Колючок, але багато хто був дуже нещасливим і відчував сильний холод і неприємні колючі відчуття.

З появою відьми ситуація дуже ускладнилася — Теплих Пухнастиків ставало все менше і менше. Теплі Пухнастики, які раніше завжди були навколо як повітря, яким дихають, стали надзвичайно цінними та дефіцитними.

Заради Теплих Пухнастиків люди були здатні робити речі, яких не робили до того. Люди, які не могли знайти щедрого партнера, змушені були купувати Теплих Пухнастиків, тож дуже багато працювали, щоб заробити для цього гроші.

Деякі люди ставали «популярними» і отримували від інших багато Теплих Пухнастиків, не віддаючи іншим замість зовсім нічого. Потім вони продавали свої Теплі Пухнастики тим людям, які були «непопулярними» і дуже хотіли відчувати, що їх життя теж чогось варте.

Також траплялося, що деякі люди брали Холодні Колючки, які були скрізь у вільному доступі, й покривали їх білим і пухнастим шаром, щоб вони виглядали майже як Теплі Пухнастики. Ці фальшиві Теплі Пухнастики насправді були Пластиковими Пухнастиками і вони створювали людям додаткові проблеми.

Наприклад, двоє або більше людей збиралися разом і починали обмінюватися Пластиковими Пухнастиками. Вони очікували, що почуватимуться добре, але натомість вони починали почуватися погано. Люди були дуже збентежені, але так і

не усвідомлювали, що їхнє внутрішнє почуття холоду та колючок пов'язане з тим, що вони отримали багато Пластикових Пухнастиків.

Отже, ситуація була дуже сумною і почалося усе через відьму, яка змусила людей повірити, що одного дня вони відкриють свою теплу пухнасту сумку і більше нічого в ній не знайдуть.

Нещодавно в цей нещасливий край приїхала молода жінка з красивими стегнами. Здається, вона не чула про злу відьму і тому не хвилювалася, що може залишитися без Теплих Пухнастиків. Вона вільно роздавала Теплих Пухнастиків, навіть коли про них не просили. Люди стали називати її Жінкою зі Стегнами та не схвалювали її, тому що вона вселяла дітям ідею, що людям не варто хвилюватися про те, що Теплі Пухнастики закінчатся. Дітям ця жінка дуже сподобалася, тому що вони почувалися з нею дуже добре і почали наслідувати її приклад вільно ділитися Теплими Пухнастиками, коли їм заманеться.

Це дуже занепокоїло дорослих. Щоб захистити дітей від витрачання їхнього ресурсу Теплих Пухнастиків, вони прийняли закон. Закон визначив кримінальним злочином роздачу Теплих Пухнастиків без обмежень та без ліцензії. Проте багато дітей, здавалося, не звертали на це уваги і всупереч закону продовжували дарувати одне одному Теплі Пухнастики, коли їм самим цього хотілося і завжди, коли до них про це зверталися. Оскільки дітей було багато-багато, майже стільки ж, скільки й дорослих, здавалося, що, можливо, усе тепер буде по-новому.

Поки що важко сказати, як воно буде. Чи зупинять закони дорослих таку безрозсудність дітей? Чи збираються дорослі приєднатися до Жінки з красивими Стегнами та до дітей, щоб скористатися шансом завжди мати стільки теплих пухнастиків, скільки потрібно?

Чи згадають вони ті часи, коли Теплих Пухнастиків було багато, тому що люди обмінювалися ними свободно? Тих часів, які їхні діти тепер намагаються повернути?

Це протистояння поширилося по всій землі і, ймовірно, триває саме там, де ви живете. Якщо ви хочете, і я сподіваюся, що ви цього хочете, ви можете долучитися до вільного обміну Теплих Пухнастиків та бути люблячими та здоровими, наскільки це можливо.

© 1969 Claude Steiner

© Illustration: Jo Ann Dick

© translated to Ukrainian: Lena Kornyeveva www.doktorlena.de